

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

DE FLAT VAN JET

Een klucht

door

1880

Haye van der Heyden

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2017
Nr.3399

PERSONAGES

(3 dames – 3 heren)

JET :

KAREL :

JULES :

NATAS :

ANDRÉ :

VEERTJE :

KORTE INHOUD

‘De Flat van Jet’ is een klucht, niet een gewone natuurlijk, maar wel een echte, met deuren en overspel en misverstanden. Alles d’r op en d’r aan.

Jet heeft een flat in de stad waar ze haar minnaar Karel ontmoet. Maar ze wil van hem af. En de flat heeft ze dan eigenlijk ook niet meer nodig. Karel, die ook getrouwd is - wat Jet niet weet want ze is nogal jaloers - leent de flat wel eens uit aan zoon André, die daar wel eens met een vriendinnetje komt. Maar dan neemt één van die vriendinnetjes, Natas, die op zoek is naar woonruimte, Veertje, de dochter van Jet, mee, want die zoekt ook. En dan gaat het mis. Jet mag niet weten dat... en Karel mag niet weten dat... en Veertje mag helemaal niet weten dat... En dan verschijnt ook nog eens Jules de man van Jet en die mag helemaal niets weten!

EERSTE BEDRIJF

(Middag. De zittkamer. Karel zit in ochtendjas op de bank. Met een videocamera. Hij kijkt de beelden terug. Het is duidelijk seks wat er op te zien is. Karel maakt zelf live de zuchtende geluiden. Jet komt net uit de slaapkamer. In ochtendjas. Ze richt zich tot het publiek.)

JET : *(Tegen publiek.)* Hallo, ik ben Jet. Van de flat van Jet. Zoals de titel. Toevallig hè? Ja, ik heb een flatje in de stad. Waar ik mijn minnaar ontmoet. Waarom niet? Ik heb een ingeslapen huwelijk met Jules, een Belg uit St Job in 't Goor, ik heb een drukke baan, verdien prima mijn geld en ik heb behoefte aan ontspanning. Anders hou ik het allemaal niet vol. Dus ik heb een flatje met een minnaar. Ik vind dat wel kunnen tegenwoordig. Dat is pas echte emancipatie. Er komen ook meer vrouwelijke bankrovers en zo. Dus ik heb een flatje met een minnaar. Die me alleen de laatste tijd een beetje begint te vervelen.

(Muziek gaat uit. Ze richt zich tot Karel.)

En?

KAREL : En wat?

JET : Opwindend?

KAREL : Opwindend? Nee.

JET : Nee?

KAREL : Nee. *(Bekijkt de beelden)* Je kijkt recht in mijn reet.

JET : Gatver.

KAREL : Nou zeg.

JET : Wat?

KAREL : Kan het wat aardiger?

JET : Je zegt zelf dat het niet opwindend is.

KAREL : Het valt me gewoon tegen.

JET : Ik zei het toch?

KAREL : Ja hallo, ik probeer wat. Ik probeer het weer wat spannender te maken.

JET : Ik begrijp niet wat 'r spannend aan is om recht in jouw reet te kijken. Ja, als schrikeffect in een thriller. Opeens die reet. Haaaah!!!!

KAREL : Ik dacht dat het opwindend zou zijn.

JET : De spanning is er een beetje af. Accepteer het. Het is gymnastiek geworden. Dat gebeurt. Klaar.

KAREL : Ik word gedumpt?

JET : Dat zeg ik niet.

KAREL : O.

JET : Nog niet.

KAREL : Wanneer dan wel? Als je een nieuwe hebt? Ben je al op zoek?

JET : Neeheee.

KAREL : O.

JET : Ik kijk wel om me heen.

KAREL : Fijn.

JET : Maar dat heb ik altijd gedaan. En wie niet? Maar ik denk niet dat ik zo makkelijk iemand vind. Er zijn niet veel aantrekkelijke ongebonden mannen.

KAREL : Waarom moet ie eigenlijk ongebonden zijn?

JET : Ik doe het niet met getrouwde mannen.

KAREL : Dat vind je niet kunnen?

JET : Daar gaat het niet om. Ik wil de enige vrouw voor hem zijn.

KAREL : Maar hij is dan niet de enige man?

JET : Jules telt niet mee. Met zijn kruiswoordpuzzels. Saaiste man ter wereld. Heeft geen passie. Ik wil passie.

KAREL : Je minnaar kan toch ook een vrouw hebben die alleen maar macrameet of pottenbakt?

JET : Ik wil de enige zijn, anders vind ik het niet leuk. *(Tegen het publiek.)* Dubbele moraal ja. Het leven is keihard dus ik ben keihard terug. En alsof jullie allemaal zo perfect zijn! Kom op nou.

KAREL : Waarom doe je Jules niet weg? Je kan ook met mij verder en er dan stiekem iemand bij nemen. Ik kan daar niet tegen maar als ik het niet weet, is het niet zo erg.

JET : Nee nee. Ik blijf bij mijn echtgenoot. Ik ben een hele ouderwetse en hondstrouwe vrouw. Zo ben ik nou eenmaal. *(Ze pakt haar horloge dat daar op tafel ligt en kijkt er op)* Ik moet zo weg. Wat gaat de tijd toch snel met saai seks.

KAREL : Hou je op? Je kwetst me. Wat is de haast?

JET : Ik ga met Veertje lunchen. En een nieuwe vriendin van haar. Iemand die ze ontmoet heeft op die studentenvereniging. Waar ze samen woonruimte mee gaat zoeken. Misschien kan ik ze helpen met wat contacten. *(Ze is al op weg naar de slaapkamer.)*

KAREL : Waarom zet je ze niet hier in? Ik bedoel, als ik toch afgeschafte word en je kan geen nieuwe vinden, dan heb je de flat ook niet meer nodig. Geef 'm aan die meisjes!

JET : Dat is inderdaad een mogelijkheid.

KAREL : Pats boem. Rot maar op. Jij hebt ook geen gevoel hè?

JET : Ik overschreeuw het. Ik durf het niet toe te laten. Dat heeft met mijn jeugd te maken. En dat ik er geen tijd voor heb. Maar eigenlijk ben ik heel kwetsbaar en gevoelig. Ik moet nu echt gaan douchen. *(Ze gaat snel de grote slaapkamer binnen en loopt daar door naar de badkamer.)*

KAREL : Sjongejongejonge. *(Hard naar haar)* Sjongejongejonge!

JET : *(Verdwijnt achter de deur van de badkamer en doet live de douche na. Off stage)*
Shhhhhhhh. Dit is het geluid van de douche.

KAREL : *(doet dan de bel na.)* Ding dong.

JET : *(Off stage)* Shhhh. Geluid van de douche loopt door! Maar ik ga niet de hele tijd dat shhh- geluid maken anders val ik flauw!

KAREL : *(Tegen publiek)* Shit. De bel. Oooooooo. *(Tegen publiek)* Zo hoort dat hè, bij een klucht. Oooooooo! *(Voor zichzelf)* Oooooooo. *(Hij legt ondertussen snel de camera ergens onder het tafeltje, doet zijn ochtendjas goed dicht en loopt naar de gang en de voordeur, kijkt door het spionnetje.)* O nee. *(Tegen publiek)* André staat op de stoep. Dat is mijn zoon. Oooooooo. *(Voor zichzelf)* Oooooooo.

(Karel opent de deur. André stapt binnen.)

(Zacht) Wat doe jij hier? Ben je besodemieterd!?

ANDRÉ : Hai pap, kan ik even binnenkomen?

KAREL : *(Sist zacht)* Nee!

(André komt toch binnen.)

(Zacht) Wat doe je hier? Ik heb toch gezegd dat je niet...

ANDRÉ : Ik moet de flat lenen! Het is een noodgeval! Moetje horen, ze is niet alleen knap, ze heeft ook andere kwaliteiten. Ze studeert maar is ook cheerleader. Ik denk gewoon dat ik mijn eerste vrouw heb ontmoet. *(Tegen publiek)* Hai. Ik ben André.

KAREL : Ssst. Niet zo hard.

ANDRÉ : Wat is er?

KAREL : Jet is er nog! Ze staat onder de douche! Je kan de flat niet lenen!

JET : *(Off stage, vanuit de badkamer)* Shhhh. Wie is dat? Shhhh.

KAREL : Ehh.. Jehova's Getuigen! *(Tegen publiek)* Ooooooo.

JET : *(Off stage, vanuit de badkamer)* Shhh. Vandaag niks nodig! Ha ha. Shhhh.

KAREL : *(Lacht gemaakt.)* Ha ha. Heel leuk! Ik zal het zeggen!

ANDRÉ : Is het al gebeurd?

KAREL : Is wat al gebeurd? Daar praat ik niet over met mijn zoon! Hou op!

ANDRÉ : *(Tegen publiek)* Is het al gebeurd? *(Tegen Karel)* Als ze onder de douche staat dan is het dus al gebeurd. En gaat ze dus zo weg. Kan je niet vragen of ze een beetje opschiet?

KAREL : Nee. Het is haar flat. Sodemieter op, André, straks ziet ze je. Wegwezen. Kom.

(Karel wil hem naar buiten duwen maar André glipt langs hem verder naar binnen.)

ANDRÉ : Luister. Deze is echt serieus. Ze is hoogstens twintig. Waanzinnige kop met haar. Een lijf om een volledige rigor mortis van te krijgen. Ze heeft inhoud. Karakter. Persoonlijkheid. Een vader met geld! Ze is helemaal te gek.

KAREL : André, je gaat nu....

ANDRÉ : Ik kan 'r toch niet meenemen naar dat hondenhok van me? Luister. Ze zoekt woonruimte en ik heb gezegd dat ik misschien iets weet.

KAREL : Wat dan?

ANDRÉ : Dit. Deze flat.

KAREL : Deze flat is helemaal niet te koop of te huur! Wat is dit voor waanzin?

ANDRÉ : Dat weet ik ook wel. Maar ik denk, als ik d'er eenmaal binnen heb, dan is het zo geregeld. Je hebt toch gezegd dat ik deze flat nog wel eens een keer zou kunnen lenen?

KAREL : Met een slok op heb ik dat gezegd. En een keer is niet nu. Nu niet.

ANDRÉ : Ik heb toen toch alles keurig opgeruimd? Ik bedoel, jullie hebben er niks van gemerkt, ik bedoel...

JET : (*Off stage*) Shhhh. Klik. De douche is uitgezet.

KAREL : Ze is klaar! Wegwezen! Kom, weg!

ANDRÉ : Wacht nou even, dat kan niet, dat meisje komt straks hierheen. Ze komt hierheen. Ik moet haar hier op vangen!

KAREL : Hoe kan je dat nou afspreken?!

ANDRÉ : Jullie zijn hier bijna nooit meer. Het is toch doodgebloed? Dat heb je zelf gezegd!

KAREL : Er is helemaal niks doodgebloed. Ga nou, ga nou!

ANDRÉ : Ja nee, maar wacht nou even, ik kan haar toch zeggen dat ik een vriend van je ben en dat ik...?

KAREL : Neeee, je bent veel te jong om een vriend van me te zijn. En mijn vrienden kennen deze flat niet, want deze flat bestaat niet! Ze heeft het zo door. Ze is hartstikke slim. Als ze erachter komt dat jij bestaat, komt ze d'r ook achter dat mama bestaat en dan schopt ze mijn kop d'r af en krabt ze mijn ogen d'r uit. Je gaat weg en wel nu! Anders ben je toelage kwijt!

ANDRÉ : Als je mijn toelage stop zet, dan moet ik met mama praten. Dan moet ik haar uitleggen waarom je mijn toelage stop zet. Sorry hoor.

KAREL : (*Tegen publiek*) Dames en heren, ik word gechanteerd door mijn eigen zoon!
(*Tegen André*) Ik had je nooit iets moeten vertellen! Ik ben ook gek ook.

(*Ze horen Jet uit de badkamer komen. Weer in ochtendjas, met haar haar in*

een handdoek.)

(Zacht) Ssst...

ANDRÉ : *(Zacht)* Ik kan toch...

KAREL : Ssst...

ANDRÉ : Ik moet hier op dat meisje wachten! Dat moet! Ik heb afgesproken dat ik...

KAREL : Ssst.... *(En hij duwt André de kleine slaapkamer binnen.)* Je blijft hier tot ik je weer kom halen! Anders zeg ik tegen dat meisje dat je schaamluis hebt! En platjes! En een doorlopende reisverzekering.

ANDRÉ : Hè?

KAREL : Ssst.

(Karel sluit de deur achter hem. Net op tijd. Daar verschijnt Jet in ochtendjas.)

JET : Waren dat echt Jehova's?

KAREL : *(Snel met een lach)* Nou ja, ik heb ze niet om identificatie gevraagd, maar ze zeiden dat ze Jehova's waren. Dus dat zal dan wel. Ha ha. Zeg, hoe laat heb jij met Veertje afgesproken? Hoe laat is het?

JET : Om twee uur. *(Ze pakt het horloge en kijkt er op)* Kwart voor.

KAREL : *(Nerveus)* Nou dan mag je wel opschieten. Straks zit dat arme meisje daar op je te wachten. Helemaal alleen. En dan zijn er natuurlijk allerlei mannen die denken dat ze opgepikt wil worden. En dan worden ze handtastelijk en zo.

JET : Wat is er met jou?

KAREL : Niks. Schiet nou op. Je moet weg. Ga je nou aankleden.

JET : Rustig.

KAREL : *(Hij duwt haar half de slaapkamer in.)* Je moet je dochter niet laten wachten. Zij is de belangrijkste persoon in je leven. Kom. Hup hup.

(Karel duwt haar naar binnen en sluit de deur achter haar. Hij wil naar de kamer waar André zit toe rennen als zij de deur weer opent.)

JET : Karel!

KAREL : Waaa!

JET : Wat is er?

KAREL : Je laat me schrikken.

JET : Waarom moet die deur dicht?

KAREL : Je wilt je toch even rustig verkleeden?! In alle privacy?! Ik bedoel, we hebben van mijn dikke darm al een natuurfilm gemaakt, doe jij het nou maar even rustig aan. Oké? *(Hij pakt het horloge en kijkt er op.)* Het is bijna tien voor hè? Het is bijna tien voor.

JET : Heb ik je nou zo vreselijk gekwetst dat je opeens helemaal doordraait? *(Tegen publiek)* Wat is er aan de hand? Wat is er gebeurd?

KAREL : Niks. Laat die mensen d'r buiten. Kom. Ga je aankleden. Het is bijna vijf voor.

JET : Als het tien seconden geleden bijna tien voor was is het nu niet bijna vijf voor.

KAREL : Veertje wacht. Ga nouuuu.

(Karel duwt haar weer naar binnen en sluit de deur voor haar neus. Zij kijkt er verbaasd naar. Karel sprint weer naar de andere deur.)

Oooooo.

(Karel wil de deur van de andere slaapkamer openen, bedenkt zich iets, rent dan terug en naar de stereo-installatie.)

Oooooo.

(Spaanse vakantiemuziek. Hij rent naar de deur van de grote slaapkamer en opent die. (Zingt) Muzieeeeeekje! Effe lekker!

(Karel sluit de deur weer achter zich. Jet komt weer even op en reageert verbaasd. Haalt dan haar schouders op en gaat weer. Binnen sprint Karel naar de andere deur.)

Oooooooo. *(En hij opent die.)*

KAREL : Jet is zich aan het verkleden! Kom, wegwezen.

ANDRÉ : Wacht nou even! Ik kan toch..?

KAREL : Neeeee! *(En hij duwt hem naar de voordeur.)* Wegwezen. Opzouten. Oprotten. *(Dan doet hij de bel weer)* Ding dong. O god! O gottogogottogot.

ANDRÉ : *(Blij)* Daar zal je d'r hebben.

KAREL : Neeeee!

ANDRÉ : Jaaaa! *(Hij sprint naar het spionnetje en kijkt er in.)* Moet je nou eens kijken wat een kanjer. Heerlijk. Kijk nou even!

KAREL : Nee. Ik kijk niet, jullie moeten allebei wegwezen. Zeg tegen d'r dat jullie zo snel mogelijk...

(Maar André trekt de deur al open en daar komt Natas binnen.)

Natas!

NATAS : Haaai! *(Tegen publiek)* Hai, ik ben Natas. Zonder ja. Dus gewoon Natas. *(Tegen André)* Ben ik hier goed? Lekker sfeertje hier zeg. *(Danst)* Beetje Salou hè?

KAREL Ssst!

NATAS : *(Kijkt om zich heen)* Te gekke flat zeg.

KAREL : Neeeee. Dit is een rotflat. Hier wil je niet wonen. Muizen, spinnen, ratten, hagedissen, komodoaranen. Ik bedoel, jullie moeten zo snel mogelijk wegwezen hier. Vaya con dios. En pronto! Kom.

NATAS : Deze flat is toch te huur?

KAREL : Helemaal niet. Niet te huur, niet te koop, je mag 'm zelfs niet in de fik steken. Wegwezen.

NATAS : *(Tegen André)* Maar jij zei dat eh...?

KAREL : Wat hij zei telt niet.

NATAS : Dus het is niet waar?

ANDRÉ : Jaweeeee. *(Hij maakt achter haar rug wilde gebaren naar Karel.)* Kijk, het ligt een beetje gevoelig. De flat kómt te huur. Mijn eh.. deze.. eh.. man gaat.eh.. scheiden van zijn vrouw maar dat is nog niet helemaal rond. Maar als

de scheiding rond is, dan komt de flat vrij en dan ben jij de eerste. *(Tegen Karel) Oké?*

KAREL : Maar jullie moeten nu als de sodemieter...

NATAS : Het ziet er geweldig uit. Hier kan je prima met zijn tweeën wonen.

ANDRÉ : Met zijn tweeën?

NATAS : Ik zoek iets samen met een vriendin.

ANDRÉ : Met een vriendin? O. En wat voor vriendin is dat dan?

NATAS : We zitten samen op cheerleaden.

ANDRÉ : O zij ook? Ik ben gek op cheerleaden! *(Hij maakt gebaren met zijn armen.)*

Kan die muziek niet wat zachter, pap? *(Snel) Ehh..pappelepap, wat staat die muziek hard! Kan die niet wat zachter?*

NATAS : Ik vind het wel leuk. Het is net Salou. *(Ze danst, pakt Karel vast. Zij trekt hem mee in haar dans. Ondertussen:)*

KAREL : Sssst. Stil nou.

NATAS : Stil nou? Waarom?

ANDRÉ + KAREL : Voor de buren!

NATAS : De buren? Maar er staat keiharde muziek aan!

(André loopt naar de muziekinstallatie.)

KAREL : De buren houden van harde muziek, maar ze houden niet van...

(Op dat moment draait André de muziek uit. Karels stem klinkt opeens keihard)

DANSEN! Shit. *(Hij wacht. Even stil.)*

JET : *(Ze komt weer op. Nu zichtbaar in de slaapkamer. Aangekleed) Wat zei je?*

KAREL : *(Roept) Niks! Ik dacht, misschien ga ik dansen! Maar nee! (Hij maakt wilde stilte gebaren naar Natas en André.)*

NATAS : *(Zacht) Wie is dat?*

ANDRÉ : *(Zacht) Ehh..zijn vrouw.*

NATAS : *(Zacht) Waar die van gaat scheiden?*

KAREL : *(Zacht) Hè? Ja. Maar ze weet het nog niet. Dus kom op, wegwezen.*

NATAS : *(Zacht)* Ze weet het nog niet?

(Jet loopt door de kamer. Haar voetstappen alarmeren Karel.)

KAREL : *(Zacht)* Weg nou!

ANDRÉ : *(Zacht)* Gaat ze zo weg? Dan kunnen wij toch even wachten?

KAREL : Neeeeeeee.

NATAS : Ze weet het nog niet? Wat erg. *(Wijzend naar het publiek)* En alle andere mensen weten het wel? Wat erg.

KAREL : Vreselijk. Maar jullie moeten nu...

ANDRÉ : Wij wachten wel even daar! Kom Natas. *(En hij trekt haar mee naar het andere slaapkamertje.)*

KAREL : Andréééé!

ANDRÉ : We zullen heel stil zijn. Heel stil. Kom Natas. *(En hij trekt haar de kamer binnen en doet de deur achter zich dicht.)*

(Op dat moment komt Jet op uit de grote slaapkamer. Karel staart haar geschrokken aan.)

JET : Wat was dat nou met die muziek? En dansen? Wat is er met je? Wat kijk je?

KAREL : Je moet naar je dochter. Het is al ruim over tweeën. Dat arme meisje zit te wachten. *(Ondertussen begeleidt hij haar met zachte hand in de richting van de deur.)*

JET : Mag ik mijn jas nog pakken?

KAREL : Je jas. Tuurlijk. *(Hij pakt snel de jas.)* Prachtige jas. Echt mooi. *(Hij duwt haar met jas in de richting van de deur.)*

JET : En mijn tas.

KAREL : Tuurlijk. Jas, tas. *(Hij pakt haar tas.)* En we zijn weg!

(Hij opent de deur en wil haar met zachte druk naar buiten duwen als zij haar mobieltje nadoet.)

JET : Prrrrr. *(Of een ander geluid, leuke ringtone ad lib)* Momentje. *(Ze pakt haar telefoontje.)*

KAREL : Ga nou maar. Je kan ook onderweg praten. Veertje wacht op je, je kan dat meisje niet laten wachten, Jet. Ik bedoel...

JET : Met Jet. [...] *(Eventueel doet ze ook de stem van Veertje tussendoor)* Hallo Veer. *(Tegen Karel)* Het is Veertje. [...] Wat zegje, schat? [...] O. Oké. Je had wel eens wat eerder mogen bellen, we hadden om twee uur afgesproken. [...] Nee, ik ben nog ..eh..ergens anders, maar ik...[...] Nou ja, maar als ik op tijd was geweest had ik al een hele tijd zitten wachten. [...] Bel me dan maar als dat klaar is. Dan zie ik je straks. [...] Oké. Bye bye. *(En ze zet haar telefoon uit.)* De afspraak gaat even niet door.

KAREL : Waarom nou niet!?

JET : Ze gaat eerst met dat vriendinnetje een etage bekijken die ze misschien kunnen huren. Dus het wordt later. Du ik blijf nog even. Zullen we nog even gaan zitten!

KAREL : Nee! Als ik zit, dan eh...dan komen de emoties los. Over ons. Dat heb ik heel sterk. Zittend laat ik alles gaan. Dat had ik als kind al.

JET : Dan blijf jij staan, maar ik wil even zitten!

KAREL : Niet hier. Ik bedoel, luister, ik eh...laten we dan maar even naar de slaapkamer gaan.

JET : Waarom?

KAREL : Omdat eh..om...eh...nou ja, jij zegt dat het niet meer spannend is tussen ons. Ik bedoel als we het probleem willen aanpakken dan moet dat ook bij de wortels, ik bedoel, mijn pijn ligt in de slaapkamer, dus moeten we 'm ook daar bij de horens vatten. De koe van mijn pijn. Snap je?

JET : Nee.

KAREL : Kom nou maar. *(Hij trekt haar mee naar de grote slaapkamer. (Tegen publiek) Oooooo. (En hij sluit de deur achter zich. In de slaapkamer:)* Zullen we anders even in bed gaan liggen? Ja. Dat is het. We gaan in bed liggen. Niet dat we iets moeten doen. Er moet niks. Maar we gaan even in bed liggen.

JET : Ik heb geen zin om in bed te liggen.

KAREL : Ik wil even...tegen je aanliggen. Warmte van mens tot mens. Dat kan je me nu

niet weigeren. Na alles wat je me hebt aangedaan! *(Hij trekt haar op het bed. En tegen zich aan.)*

JET : Wat is dit voor gedoe? Ik wil dit niet. Ik wil... *(Ze wil opstaan.)*

KAREL : Oké, we doen het anders!

JET : Wat doen we anders?

KAREL : Blijf jij even hier liggen, dan ben ik zo terug. Maar je moet hier blijven.

JET : Wat ga je doen?

KAREL : Dat is een verrassing. Eh...eh..champagne.

JET : Hè?

KAREL : Dit vraagt om champagne! Dit schréúwt op champagne!

JET : Wat schreeuwt om champagne?

KAREL : Dit. Jij. Zoals je daar ligt. Ons afscheid. Wat wij nu delen als mensen. De warmte. De hele situatie. De hele kosmos. Blijf daar liggen. Verroer je niet. Is perfect zo. Ik ga champagne halen. Verrassing!

JET : Als je al zegt dat je champagne gaat halen dan is dat toch geen verrassing meer?

KAREL : *(Hij kijkt haar even aan)* Maar hoe! Het gaat om het hoe. Jij moet hier blijven. En ik breng de champagne. En hoe!

JET : Karel, ik wil...

(Maar Karel is weg al. Sluit de deur achter zich. In de kamer:)

KAREL : Oooooooo....

(In de slaapkamer:)

JET : Volkomen gestoord geworden. *(Ze wacht even, haalt dan haar schouders op, gaat op bed zitten, pakt de afstandsbediening en zet de tv aan. Dat wil zeggen, ze gaat heel zacht zelf tv geluiden zitten maken. Zappend. We horen talkshows, cowboyfilms, tell sell en softe muziekjes.)*

KAREL : *(Rent ondertussen door de woonkamer naar de deur van de andere slaapkamer en opent die. Fluisterschreeuwend.)* Oké, opschieten, wegwezen. *(En hij rent ondertussen naar het open keukentje en haalt een fles champagne*